

Posudek vedoucího k diplomové práci Ing. Josefa Příkryla na téma – Trestné činy proti životu a zdraví spáchané nedbalostním zaviněním

Diplomant si zvolil téma vypsané katedrou trestního práva, které je stále aktuální. Rozsah práce je dostatečný, autor zvolil metodu kompilace i komparace, a pokud jde o použité zdroje, je možno je označit za dostatečné a ocenit lze nepochybně i vybranou judikaturu až na jednu výjimku, o které bude zmínka v další části tohoto posudku.

Práce je rozčleněna do šesti základních kapitol (kromě úvodu a závěru), které na sebe logicky navazují, byť kapitola druhá – Nedbalostní zavinění v systému trestního práva – obecná část se zdá být vzhledem k rozsahu celé práce (60 stran), poněkud obsáhlejší (12 stran).

Kladně je možné hodnotit kapitolu třetí – Historický vývoj právní úpravy, který autor započal zákonem č. 117/1852.

Základem diplomové práce je kapitola čtvrtá – Současná právní úprava, která představuje v podstatě ucelený přehled nedbalostních trestních činů proti životu a zdraví. Pokud jde o judikaturu a právní praxi – kapitola pátá, autor tuto problematiku rozděluje do tří základních oblastí, kdy podrobněji se zabývá oblastí dopravních nehod a oblastí zdravotních služeb. Tato kapitola je pečlivě zpracována a autor v ní projevuje dostatečnou znalost dané problematiky. U dopravních nehod se sice zmiňuje také o problematice spoluzavinění poškozeného při nehodě s odkazem na názor profesora Jelínka prezentovaný v učebnici z roku 2017, ale vynechává velmi důležité rozhodnutí Nejvyššího soudu, které fakticky připustilo „návrat“ k praxi dle trestního zákona účinného do konce roku 2009, kdy bylo lze aplikovat ustanovení § 88. Toto rozhodnutí by si měl tedy autor připravit k ústní obhajobě.

Při srovnání s úpravou ve Slovenské republice neshledává diplomant žádné podstatné rozdíly a přechází pak ke kapitole sedmé – úvahy de lege ferenda. Zde se zabývá především otázkou počátku trestní odpovědnosti – 14 či 15 let, což ovšem při zadané problematice určitě není věc zásadní, zvláště když vezmeme v úvahu tři základní oblasti páchaní této trestné činnosti, které jsou zmíněny v částech 5.1 až 5.3.

Pokud se pak autor v této části zabývá „přísností“ trestních sazeb u těchto nedbalostních trestných činů, mohl by tyto myšlenky snad blíže rozvést při ústní obhajobě, např. i včetně toho, jak lze v tomto směru hodnotit rozhodovací praxi soudů. Tato část práce patří ovšem mezi nejslabší z hlediska nastavené úrovně.

Celkem je možno posuzovanou práci hodnotit v podstatě pozitivně, neboť podává ucelený přehled zadané problematiky, včetně kvalitního rozboru jednotlivých skutkových podstat trestných činů, a to jak základních, tak kvalifikovaných. S jedinou výjimkou, která byla výše zmíněna, lze pozitivně hodnotit i použitou judikaturu.

Podle výsledků ústní obhajoby by bylo možno uvažovat o klasifikaci dobře až velmi dobře.

V Plzni dne 9. května 2018

JUDr. Eduard Wipplinger
Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra trestního práva